

Lyckan

Ej för fort

Martin Koch

mp

1. De so - va än - nu i jor - den, de
 blommor, som vi ska ploc - ka, en
 gång ska de vak - na med gläd - je, när
 sol - vin - dar le - ka och loc - ka, när
 kär - le - kens gyl - le - ne sol - ljus för
 dig, du kä - ra upp - run - nit då
 står i sin fag - ras - te blomning den lustgård vi
mf
 öjäl - va oss vunnit. Så tar jag dig till brud i vår för

De sova ännu i jorden
de blommor, som vi ska plocka.
En gång ska de vakna med glädje,
när solvindar leka och locka.
När kärlekens gyllene solljus
för dig, du kära upprunnit,
då står i sin fagraste blomning
den lustgård, vi själva oss vunnit.
Så tar jag dig till brud i vår,
för långa, rika kärleksår.
Ty lyckan kommer, lyckan går,
den som du älskar lyckan får.

De sova i våra hjärtan
de späda, som vi ska ge livet —
de sova och drömma om våren,
då kärlekens liv blir dem givet.
Och därför bor undran och oro
i våra hjärtan och sköten,
och därför drömmar vi båda
om jublande kärleksmöten.
Så tar jag dig till brud i vår
för långa, rika kärleksår.
Ty lyckan kommer, lyckan går,
den som du älskar lyckan får.

De sova i våra drömmar,
de visor, som vi ska sjunga,
när våra små barn ska sova
i leende drömmar unga. —
Du kära, en gång ska du minnas
den sången som nu förklungit —
när våra små barn blivit stora
och själva sin kärlek sjungit!
Så tar jag dig till brud i vår
för långa, rika kärleksår.
Ty lyckan kommer, lyckan går,
den som du älskar lyckan får.

Martin Koch.

Tryckt med tillstånd av rättsinnehavaren:
A.-B. Nordiska Musikförlaget, Stockholm.